

[Bundvad.]

enkelt ske derved, at reguleringsprocenten for mindstebeløbet, der er sat til 9, forhøjes.

Videre gennemføres lovforslaget om en pristalsreguleret alderdomsopsparring.

Jeg vil gerne sige, som jeg har sagt før, at jeg tror, det havde været bedst, om man havde fulgt det socialdemokratiske forslag fra 1952 om fastlæggelse af den gradvise udvikling til fuldstændig folkepension. Det ville man imidlertid ikke, men det er min opfattelse, at således som vi nu fastlægger ordningen, kan man ikke fremtidig komme uden om ved nye drøftelser at tage hensyn til det socialdemokratiske forslag, og jeg tror, at det vil blive vejledende fremover.

Til slut vil jeg gerne takke udvalgets formand, det ærede medlem fru Edel Saunte, for dygtig ledelse af udvalgets arbejde. Jeg takker også protokolsekretær Ove Madsen for værdifuld indsats. Videre vil jeg gerne sige tak til de radikale for udholdenhed.

Endelig vil jeg sige, at jeg er lykkelig over, at vi gennem de mange år ikke et øjeblik slap vort tag i denne sag. I løbet af dagen i dag er resultatet i havn.

På socialdemokratiets vegne anbefaler jeg at stemme for de tre foreliggende lovforslag: folkepensionsforslaget, forslaget om hjælp til enker og forslaget om den pristalsregulerede alderdomsforsikring og alderdomsopsparring.

Poul Møller: Det konservative folkeparti er stadig af den opfattelse, at det havde været det bedste både for denne betydningsfulde sag og for befolkningens opfattelse af den og diskussionen om den, om dens endelige vedtagelse var udskudt, indtil der var tilvejebragt den fuldstændige dækning for de merudgifter, den indebærer. Vi har sagt dette så tit og så stærkt, at overhovedet ingen kan være i tvivl om vor indstilling på dette område.

Vi beklager derfor, at flertallet, der bestemmer lovforslagene gang i det høje ting, har presset afgørelsen frem til i dag. Det havde været bedre, om man havde fulgt vore utallige henvendelser, henstillinger, opfordringer og anmodninger, således at vedtagelsen først havde fundet sted, når den fulde dækning var tilvejebragt. Dette havde ikke på nogen måde medført, at

folkepensionen til ældre medborgere var blevet udskudt, idet det var klart for alle fra forslagens vedtagelse ved anden behandling, at loven skulle træde i kraft fra den 1. april 1957 med hensyn til bidragsbetalingen og fra den 1. oktober 1957 med hensyn til udbetalingen.

Men dette har man altså ikke villet tage hensyn til, og vi skal derfor fra det konservative folkepartis side i dag ved vor afstemning tage stilling til folkepensionssagen, som den nu foreligger. Vi stemmer ikke imod, selvom vore ønsker med hensyn til tidspunkt og sagens behandlingsmåde ikke er imødekommet, og selvom de kunne være imødekommet, uden at der var sket nogen skade. Vi stemmer alligevel ikke imod, men vi stemmer for, simpelthen fordi vi altid har været og fortsat er principielle tilhængere af en folkepension. Et flertal i mit parti stemmer derfor for, fordi vi ikke mener det muligt, når fire partier skal enes om en ordning, at nå frem til et bedre forslag end det, der nu foreligger til endelig afgørelse i det høje ting. Vi går ud fra, at tingets partier vil forstå, at de ved afstemningen i dag påtager sig forpligtelsen til inden folkepensionsordningens ikrafttræden at finde frem til dens fulde finansiering i overensstemmelse med betænkningens bemærkninger herom.

Vi stemmer altså for forslaget, selvom det som resultat af langvarige forligsforhandlinger i nogle henseender har et indhold, som vi ikke er begejstrede for. Enhver, der har fulgt denne sags behandling, vil vide, at det konservative folkeparti under forhandlingerne i månedsvis søgte at overbevise flertallet om, at det havde været klogere, rigtigere og rimeligere, om vi havde udskudt tildelingen af folkepension til alle — det såkaldte mindstebeløb — indtil landets økonomiske situation var bedre. Det ville have sparet ordningen for omkring 60 mill. kr. årlig. Det ville have lettet os for de finansieringsbekymringer, der nu optager os. Og det er jo ingen socialpolitisk nødvendighed at yde hjælp til dem, der ikke har hjælp behov. Derfor kunne vi have udskudt dette. Vi trængte imidlertid ikke igennem med vort synspunkt, lige så lidt som vi fandt frem til en holdbar ordning for tjenestemændene. I betænkningen er det understreget, at lønningskommis-